

Casa del Carrer Major, 11

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Carrer Major, 11
Emplaçament Barri Centre
Alçada: 7

Coordenades:

Latitud: 41.35962
Longitud: 2.101
UTM Est (X): 424805
UTM Nord (Y): 4579069

Classificació

Número de fitxa 08101 - 512
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 4892711DF2749B0001MZ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 16/05/2018 - 02:00

Descripció

Casa de cós de planta rectangular que consta de planta baixa i pis. Es troba en un dels principal eixos viaris a partir del qual la ciutat es va eixamplar i ha perviscut als canvis que han afectat les propietats veïnes. Destaca el manteniment tipològic, amb la senzillesa ornamental amb parament arrebossat llis i pintat; només amb uns lleus recreixements en les obertures i dos òculs a la cambra de respiració. En planta baixa hi trobem dues obertures, l'accés a l'escala per pujar a l'habitatge i l'accés al comerç. En canvi en planta pis només hi ha un balcó amb finestra de llinda recta.

Història

El trajecte del carrer Major comprès entre la plaça de l'Ajuntament i la rambla Just Oliveras està conformat per una tipologia edificatòria més heterogènia que la resta del carrer que va des de la mateixa plaça de l'Ajuntament fins a Cornellà. La banda dels números senars, però, conserva edificis d'habitatge originals de final del segle passat i inici de l'actual.

L'any 1887, Francesc Company i Vergés decidí enderrocar dues casetes de la seva propietat i encarregar la construcció d'un edifici de nova planta. El projecte fou obra de l'enginyer industrial Pere Seseres, qui traçà un plànol de façana força acurat, encara que sense dibuixar els elements ornamentals. Es tracta d'un exemple paradigmàtic de construcció de casa de renda de certa qualitat, que recorda, per exemple, els edificis que es bastien coetàniament a l'Eixample barceloní. Es per això que no deixa de ser singular que el seu projecte no vagi signat per cap arquitecte, sinó per un enginyer industrial. Caldria conèixer millor quina fou la intervenció d'aquest col·lectiu professional en l'arquitectura no només pública o civil, sinó també, com veiem en aquest cas, domèstica.

